

N:o 54.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1904, kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge skall vara gällande.

Genom en den 30 nästlidne april aflåten proposition, n:o 119, hvilken af båda kamrarne blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Häri genom stadgas som följer:

Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, förblifver gällande till slutet af år 1907, under villkor att jämväl de för Norge

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 7 Saml. 45 Häft. (N:o 54).

genom lov af den 2 juni 1883 gifna motsvarande bestämmelser intill samma tid komma att lända till efterrättelse. Har ej därförinnan ny gemensam lag blifvit i bägge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af $\frac{7}{18}$ s oktober 1751, som, medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande, blifver utan verkan, åter träda i kraft.

Af de propositionen bilagda handlingar inhämtas:

att vid ärendets föredragning i svenskt statsråd den 26 mars 1904 chefen för justitiedepartementet, efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet, anfört, bland annat, följande:

»Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta mellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, var, i likhet med motsvarande norska lag, till en början afsedd att gälla under en tid af femton år från dess ikraftträdande. Sedermera har dessa lagars giltighetstid blifvit utsträckt först för tre år och sedan ytterligare för tre år, i följd hvaraf de äro gällande intill slutet af 1904. Har ej före detta års utgång ny gemensam lag blifvit i bägge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af $\frac{7}{18}$ s oktober 1751, som, medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande, blifver utan verkan, åter träda i kraft.

För Sveriges del torde omständigheterna för närvarande icke för-
anleda, att andra bestämmelser än de nu gällande äro att anse såsom önskvärda. I Norge har sedan flera år en kommission varit verksam med uppgift att öfverväga, bland annat, huruvida det nuvarande förhållandet, att lapparne flytta landen emellan med sina renar, öfver hufvud bör för framtiden upprätthållas. Någon framställning från Norges sida om ändring i gällande bestämmelser har emellertid hittills icke ägt rum, och anledning finnes att antaga, att förlängning af tiden för ifrågasvarande lagars giltighet skall från Norges sida vinna bifall.»

att i anledning däraf inom justitiedepartementet utarbetats det i propositionen intagna lagförslag, hvilket högsta domstolen, efter det dess yttrande däröfver sedermera inhämtats, lämnat utan anmärkning;

att genom norska regeringens underdåniga indstilling af den 28 nästlidne april, bifallen genom kungl. resolution den 30 i samma månad, till svenska justitiedepartementet öfverlämnats förslag, att giltigheten af lov

af 2:den juni 1883 angående lapperne i de forenede kongeriger Norge och Sverige måtte ytterligare förlängas till utgången af 1907;

att enligt berörda indstilling det norska förslaget med undantag af tidsbestämmelsen skulle erhålla samma lydelse som den norska lagen af den 14 maj 1901 om forlænget gyldighed af lov af 2:den juni 1883 angående lapperne i de forenede kongeriger Norge och Sverige och följaktligen skilja sig från det svenska förslaget allenast på samma sätt som nyssnämnda norska lag af 1901 afviker från den svenska lagen af den 14 juni samma år angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 skall vara gällande, eller därutinnan att i det norska förslaget tillägges punkten 'Herved er dog intet afgjort med hensyn til spørgsmaalet om, hvorvidt noget af rigerne har ret til at fratræde denne kodicil'.

samt att, då häremot icke synts vara något att erinra, Kungl. Maj:t i sammansatt svenskt och norskt statsråd den 30 nästlidne april beslutit föreslå Sveriges Riksdag och Norges Storting att antaga dessa lagförslag samt i hvaradera rikets särskilda statsråd härom utfärda nådiga propositioner, hvilket för Sveriges del ägt rum i svenskt statsråd samma dag.

Utskottet, som mot föreliggande lagförslag ej funnit något att erinra, hemställer,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 maj 1904.

På lagutskottets vägnar:

T. ZETTERSTRAND.
